

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010352
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6919010352.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného M. J., nar. XX.XX.XXXX v Q., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c, písm. d) Tr. zák., § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 127 ods. 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.10.2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Jána Bodnára a prísediacich JUDr. Štefana Baláža a Mgr. Miroslava Bitalu takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. J., nar. XX.XX.XXXX v Q.Š., okres C. L., trvale bytom U. M. XX, okres C. L., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a ÚVTOS Banská Bystrica,

je vinný, že

dňa 12.03.2019 o 11.45 h v Rimavskej Sobote, na nástupišti železničnej stanici viackrát pýtal od M. V., nar. XX.XX.XXXX, aby mu dal 50 centov, na čo mu M. V. povedal, že peniaze nemá, na to obžalovaný prišiel k M. V., ktorý sedel na zábradlí so slovami, aby mu dal peniaze, lebo keď mu nedá peniaze, tak ho zhodí zo zábradlia a doláme mu okuliare, na čo M. V. obžalovanému zo strachu dal peňaženku, ktorý z nej vybral 1 € v hotovosti a povedal mu, aby išiel kúpiť preňho na kreditnú kartu jedlo, čo M. V. odmietol a následne mu obžalovaný zobral okuliare a občiansky preukaz a vyhrážal sa, že ich rozlomí, po príchode vlaku obžalovaný vrátil M. V. peňaženku a okuliare a vo vlaku mu vrátil kreditnú kartu a občiansky preukaz, obžalovaný pre poškodeného M. V. spôsobil škodu vo výške 1 €,

t e d a

použil proti inému hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, spáchal taký čin na chránenej osobe - dieťati,

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a s poukazom na ust. § 127 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

o d ŏ v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu na obvineného M. J. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c, písm. d) Tr. zák., s použitím § 138 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného M. J., ktorý na svoju obranu vypovedal, že zo žalovaného skutku sa necíti byť vinný, ďalej na svoju obranu vypovedal, že on nemal pri sebe žiadnu dýku, a preto ani nemohol touto dýkou ohrozovať poškodeného M. V.. Pýtal si od poškodeného 50 centov na cestovný lístok, lebo dlhšie ho pozná a nemal dostatok peňazí na cestovný lístok. V žiadnom prípade sa mu ničím nevyhrážal. Žiadneho násilného konania sa voči poškodenému nedopustil a pokiaľ mal jeho peňaženku a občiansky preukaz poškodeného a okuliare a kreditnú kartu, tieto mu dal poškodený a on mu okuliare a občiansky preukaz vrátil po príchode vlaku a ostatné veci mu vrátil vo vlaku. Na záver dodal len toľko, že žiadneho násilného konania ani hrozby násillia voči poškodenému sa nedopustil, a preto sa zo žalovaného skutku necítil byť vinný.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní ďalšie dokazovanie výsluchom svedka a poškodeného M. V., potom vypočul svedka a zákonného zástupcu poškodeného E. V., ďalej vypočul svedkov Y. U., Y. Q., svedkyňu ml. U. R., svedkyňu W. Q., svedka T. Z..

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. boli prečítané výpovede svedkov, a to N. U., M. T. a E. R. z prípravného konania.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. súd ďalej doplnil dokazovanie prečítaním znaleckých posudkov z čl. 128-131 a znaleckého posudku z čl. 132-134.

Na záver súd doplnil dokazovanie podľa § 269 Tr. por. prečítaním listinných dôkazov, a to rodného listu poškodeného, laboratórnych výsledkov, zápisnice o vydaní veci, fotodokumentácie, ďalej bolo prečítané potvrdenie, zápisnica o ohliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou, lekárska správa, hodnotenie poškodeného zo školy, správa o pomeroch v rodine poškodeného, odpis z registra trestov na obžalovaného, správy o povesti na obžalovaného, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, hodnotenie obžalovaného z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica a na záver bolo oboznámené s celým ďalším obsahom spisu 2T/68/2019 Okresného súdu Rimavská Sobota a s obsahom pripojeného spisu OS Rimavská Sobota sp.zn. 11T/20/2019.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení všetkých dôkazov súd mal za preukázané, že obžalovaný M. J. dňa 12.03.2019 o 11.45 h v Rimavskej Sobote, na nástupišti železničnej stanici viackrát pýtal od M. V., nar. 04.02.2002, aby mu dal 50 centov, na čo mu M. V. povedal, že peniaze nemá, na to obžalovaný prišiel k M. V., ktorý sedel na zábradlí so slovami, aby mu dal peniaze, lebo keď mu nedá peniaze, tak ho zhodí zo zábradlia a doláme mu okuliare, na čo M. V. obžalovanému zo strachu dal peňaženku, ktorý z nej vybral 1 € v hotovosti a povedal mu, aby išiel kúpiť preňho na kreditnú kartu jedlo, čo M. V. odmietol a následne mu obžalovaný zobral okuliare a občiansky preukaz a vyhrážal sa, že ich

rozlomí, po príchode vlaku obžalovaný vrátil M. V. peňaženku a okuliare a vo vlaku mu vrátil kreditnú kartu a občiansky preukaz, obžalovaný pre poškodeného M. V. spôsobil škodu vo výške 1 €.

Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďou poškodeného M. V. z prípravného konania a z hlavného pojednávania, ďalej výpoveďou svedka Y. U. z prípravného konania a z hlavného pojednávania, ktorý nevidel ten konflikt, ktorý sa stal na stanici, ale všimol si pri nastúpení do vlaku, že poškodený má strach z obžalovaného a keď vystupoval z vlaku, uviedol poškodený svedkovi, čo sa stalo a svedok mu odporučil, aby prípad išiel oznámiť na OO PZ v Hnúšti, keď tam vystúpi z vlaku.

Svedok Y. Q. ako aj svedkyňa W. Q. potvrdili tú skutočnosť, že obžalovaný sa na stanici, kde prišiel do kontaktu s poškodeným, tomuto vyhrážal, že keď mu nedá peniaze, tak ho zhodí zo zábradlia a poškodí mu aj okuliare a potvrdili aj tú skutočnosť, že peňaženku aj okuliare aj občiansky preukaz spolu aj s kreditnou kartou prakticky poškodený M. V. odovzdal obžalovanému pod hrozbou násilia, lebo sa bál, že ho tento zbije. Ďalej na základe vykonaného dokazovania a pri vyhodnotení dôkazov ani jeden zo svedkov, ktorí boli bezprostredne v blízkosti, keď došlo ku kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným M. V., nepotvrdili ani nezaznamenali tú skutočnosť, že by sa obžalovaný dopustil takého konania ako bolo uvedené v skutku v obžalobe, že by priložil dýku k bruchu poškodeného. Ani dýku v ruke obžalovaného ani žiadny iný predmet ako dýku títo svedkovia nezaznamenali, len svedok M. Q. v prípravnom konaní uviedol, že videl nejaký strieborný pliešok, ale nevedel povedať, čo to bolo, ale jednoznačne zotrval na tom, že to nebola dýka.

Ďalší svedok T. Z., ktorý sa tiež nachádzal v blízkosti obžalovaného a poškodeného na stanici v Rimavskej Sobote, tiež nezaznamenal takú skutočnosť, že by obžalovaný sa mal vyhrážať dýkou poškodenému.

Súd po vyhodnotení týchto svedeckých výpovedí došiel k takému záveru, že nebolo preukázané tvrdenie v obžalobe, že by obžalovaný sa mal dopustiť takého konania, aby opätovne priložil dýku k bruchu poškodeného M. V., a preto súd túto časť zo skutku vypustil, lebo vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní takéto konanie obžalovaného nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Ostatní svedkovia, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, sa k tejto skutočnosti nevedeli vyjadriť, lebo neboli prítomní bezprostredne na mieste činu, keď došlo ku spáchaniu skutku obžalovaného. Ďalej tieto skutočnosti boli preukázané znaleckými posudkami, fotodokumentáciou z miesta činu a ostatnými listinnými dôkazmi.

Obrana obžalovaného, že sa žiadneho násilného konania ani hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci nedopustil proti poškodenému M. V., bola vyvrátená svedeckými výpoveďami Y. U., Y. Q., W. Q. a poškodeného M. V.. Súd vyhodnotil výpovede M. V. z prípravného konania a z hlavného pojednávania tak, že tieto výpovede bral ako hodnoverné a neuveril len tú skutočnosť, že obžalovaný sa mu vyhrážal nožom v ruke, lebo okrem poškodeného nikto z prítomných svedkov na mieste činu takéto konanie obžalovaného nezaznamenal ani nepostrehol a žiaden z prítomných svedkov nepotvrdil, že by videl u obžalovaného kritického dňa, že by mal v ruke alebo pri sebe nôž. Na základe uvedených svedeckých výpovedí súd prišiel k takému záveru, že obrana obžalovaného, že sa nedopustil žiadneho násilného konania ani hrozby bezprostredného násilia voči poškodenému, bola nedôvodná a súd tejto obrane neuveril a hodnotil ju len ako za účelovú so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti zo strany obžalovaného.

Na základe uvedených skutočností a po vyhodnotení všetkých dôkazov súd konanie obžalovaného M. J. právne kvalifikoval odlišne ako prokurátor vo svojej obžalobe, a to ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona, lebo obžalovaný použil hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, spáchal taký čin na chránenej osobe - dieťať a takto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto zločinu. Obžalovaný v čase spáchania skutku mal vedomosť o veku poškodeného, nakoľko s jeho vekom sa oboznámil z občianskeho preukazu, ktorý vybral z peňaženky poškodeného, teda vedel, že v čase spáchania skutku poškodený nedovŕšil vek 18 rokov a v zmysle § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona ide o chránenú osobu - dieťa, čo podľa § 127 ods. 1 Tr. zákona sa rozumie osoba mladšia ako 18 rokov, ak tento zákon neustanovuje inak. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v porušení záujmu chráneného Trestným zákonom, ako je ochrana osobnej slobody a majetku fyzických osôb.

Súd vypustil právnu kvalifikáciu skutku ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. d) Tr. zákona s použitím § 138 písm. a) Tr. zákona, lebo nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by sa obžalovaný dopustil aj závažnejšieho konania so zbraňou, lebo použitie zbrane zo strany obžalovaného v tomto skutku vykonanými dôkazmi a svedeckými výpoveďami svedkov, ktorí boli bezprostredne na mieste činu, nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané.

Obžalovaný M. J. v mieste bydliska nie je bližšie hodnotený, z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že bol 6-krát postihnutý za rôzne priestupky proti majetku, občianskemu spolunažívaniu alebo na úseku dopravy. Z ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že je dobre hodnotený, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že doteraz bol dvakrát súdne trestaný hlavne za majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/228/2012 zo dňa 22.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.11.2012, pre prečin podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona a iné, na úhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov do 27.5.2014. Trest mu bol odpustený na základe amnestie prezidenta SR z 2.1.2013 a na neho sa hľadí ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. súd pri ukladaní trestov vychádza zo zásady, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu má zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z tejto základnej zásady pre ukládanie trestov a podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Súd nevzhliadol u obžalovaného ani jednu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pomer poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností je 1:0.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatela má zato, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

V danom prípade súd za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona vzhľadom na pomery obžalovaného mal zato, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo neprimerane prísne, lebo zákonná sadzba za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona určuje trestnú sadzbu od 7 (sedem) rokov odňatia slobody až do 12 (dvanásť) rokov.

V danom prípade súd zistil, že uloženie takého prísneho trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, aj vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovaného a pre zabezpečenie ochrany spoločnosti podľa názoru súdu za použitia § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona aj trest kratšieho

trvania, a preto mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, lebo tento trest postačí na jeho prevýchovu a nápravu vzhľadom na doterajší spôsob života, ktorý obžalovaný viedol pred spáchaním skutku, nakoľko z odpisu registra trestov vyplýva, že oba predchádzajúce odsúdenia má zahladené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo tento nebol v posledných 10 (desiatich) rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Tento trest dáva dostatočnú záruku, že pomôže k náprave obžalovaného a zabezpečí účinnú ochranu spoločnosti pred páchatelmi takejto trestnej činnosti. použil proti inému hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, spáchal taký čin na chránenej osobe - dieťaťi

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.